

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș.

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2014 și de către inculpatul Bunin Alexandru Ilie și avocatul Zavorotnîi Victor în numele inculpatului prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca din 01 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui,

***Bunin Alexandru Ilie**, născut la 29 iunie 1976, originar din sat. Ochiul Alb, r-nul Drochia și domiciliat în sat. Rudi, r-nul Soroca.*

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 28.11.2012-01.08.2013 (prima instanță)

2. 11.09.2013-03.11.2014 (instanța de apel)

3. 30.01.2015-31.03.2015 (instanța de recurs).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 01 august 2013, **Bunin Alexandru Ilie** a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Bunin Alexandru la 24 august 2012, în jurul orei 09:00, fiind sub influența băuturilor alcoolice, aflându-se în loc public, în drumul din apropierea gospodăriei sale, amplasată în s. Rudi, r. Soroca, întâlnind-o pe consăteana sa Lisnic Diana, intenționat, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică și normele de conviețuire, a numit-o pe ultima cu cuvinte necenzurate, după care i-a aplicat lovituri cu palma peste față și cap, a lovit-o cu o piatră peste cap, apoi a apucat-o pe D. Lisnic de păr și a târât-o pe jos. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.435 din 27.08.2012, cet. Lisnic Diana i-au fost provocate vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, la 24 august 2012, în jurul orei 16:00, continuându-și acțiunile sale huliganice, a pătruns în gospodăria lui Lisnic Diana, amplasată în s. Rudi, r. Soroca, unde încălcând grosolan ordinea publică și normele de conviețuire, a numit-o cu cuvinte necenzurate și a amenințat-o pe proprietară cu răfuiala fizică și incendierea gospodăriei.

Tot el, la 24 august 2012, în jurul orei 18:45, continuându-și acțiunile sale huliganice, intenționat, fără motiv, a pătruns în gospodăria Cornilova Liubovi, amplasată în s. Rudi, r. Soroca, unde încălcând grosolan ordinea publică și normele de conviețuire, a numit-o pe proprietară cu cuvinte necenzurate și a amenințat-o cu răfuiala fizică, ținând în mână un cuțit.

Tot el, la 24 august 2012, în jurul orei 19:00, aflându-se în gospodăria sa din s. Rudi, r. Soroca, intenționat, la solicitarea colaboratorilor de poliție al CPR Soroca, aflați în exercițiul funcției de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, de a-și înceta acțiunile sale ilegale, nu a reacționat, exprimându-se cu cuvinte necenzurate și a opus rezistență fizică, lovindu-l pe colaboratorul de poliție Petru Popa cu pumnul peste corp, cauzându-i dureri fizice, apoi i-a deteriorat uniforma de serviciu.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, avocat în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat următoarele:

- procurorul – casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a indicat că instanța de fond, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele comise, de caracteristica negativă a personalității acestuia, de faptul că inculpatul pentru a scăpa de răspundere a implicat-o și pe fiica sa minoră în procesul penal, precum și în fața acesteia a comis unul din episoadele incriminate.

- inculpatul și avocatul în numele acestuia - casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea incriminată.

În motivarea cerințelor sale apelanții au indicat că instanța de fond a apreciat subiectiv și unilateral probele administrate, nu a analizat argumentele pro și contra învinuirii. La fel, aceștia au criticat modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de fond, indicând și asupra lipsei unei expuneri de către aceasta privind încălcările care au fost comise de către organul de urmărire penală în cadrul investigării cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2014, care a fost pronunțată integral la 03 decembrie 2014, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința primei instanțe.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești au confirmat cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate.

Astfel, instanța de apel a menționat, că părtea vătămată Cornilova Liubovi, prin declarațiile sale a descris amănunțit acțiunile ilegale ale inculpatului, a confirmat cu certitudine vinovăția lui, nefiind constatate careva temeieri de a pune la îndoială veridicitatea lor. Partea vătămată pe parcursul procesului nu și-a modificat declarațiile, n-a avut careva pretenții materiale față de inculpat, lăsînd la discreția instanței stabilirea pedepsei.

Instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului a fost constatată și prin declarațiile părții vătămate Popa Petru, care a confirmat adresările cetățenilor împotriva acțiunilor ilegale ale inculpatului și faptul că el a fost nevoit să curme aceste acțiuni.

Totodată, din conținutul declarațiilor părții vătămate Diana Lisnic, date în instanța de fond și cercetate în instanța de apel, rezultă că aceasta a fost lovită de către inculpat cu o piatră în cap, partea vătămată descriind în detaliu acțiunile huliganice ale ultimului. Instanța de apel nu a găsit careva temeieri de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor acesteia, deoarece ele s-au confirmat inclusiv și prin prezența leziunilor corporale la partea vătămată, stabilite prin raportul de expertiză medico-legală nr. 435 din 27.08.2012 și prin declarațiile martorului Demidova Sofia, potrivit căroră, ea, lucrător medical, a fost la chemare și a acordat ajutor medical părții vătămate. Faptul cauzării leziunilor corporale în regiunea capului părții vătămate Diana Lisnic a fost confirmat și de către martorul Donos Natalia. Prin declarațiile acestui martor s-au confirmat și acțiunile inculpatului îndreptate împotriva colaboratorilor poliției, care curmau acțiunile lui huliganice.

Părțile vătămate și martorii audiați în ședințele judiciare au confirmat faptul că, în ziua de 24.08.2012 inculpatul s-a aflat în s. Rudi, r-l Soroca și nu, după cum afirmă acesta, în or. Soroca. Acest argument invocat de inculpat, instanța de apel l-a apreciat ca fiind o metodă de apărare, deoarece instanța a considerat că este imposibil ca toate părțile vătămate și martorii să fi avut o înțelegere să depună declarații neveridice în privința inculpatului.

Instanța de apel a mai indicat că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor apărării Bunin Rodica, Tcaci Lidia, Bunin Lilia și Bunin Cristina, care sunt rudele inculpatului și care, în opinia instanței, aveau drept scop eliberarea lui de răspundere.

La fel instanța de apel a statuat că prima instanță întemeiat nu a luat în considerație, considerîndu-le neveridice, depozițiile date de martorul Griceaniuc Oleg, cu care inculpatul a satisfăcut serviciul militar, precum și declarațiile martorului Vitalie Gaida, care în ședința de judecată nu a indicat data concretă când s-a întâlnit cu inculpatul, indicînd doar anul 2012.

Nu a fost acceptat de către prima instanță argumentul părții apărării referitor la ilegalitatea acțiunilor colaboratorilor de poliție, care l-au reținut pe inculpat, deoarece nu au fost prezentate probe despre condamnarea polițiștilor pentru această faptă, iar potrivit art. 8 Cod de procedură penală, acțiunile lor nu puteau fi considerate ilegale. Cu atît mai mult, că declarațiile martorilor sus-indicați au confirmat legalitatea acțiunilor colaboratorilor de poliție și ilegalitatea acțiunilor inculpatului. Aceste concluzii ale instanței de fond au fost

susținute de către instanța de apel.

Instanța de apel a considerat întemeiate concluziile primei instanțe, prin care au fost respinse și argumentele părții apărării referitor la faptul că colaboratorii de poliție nu aveau temei legal de a se implica, deoarece plîngerile părților vătămate au fost depuse după ce aceștia au venit acasă la inculpat. În opinia instanței de apel, concluzia dată s-a impus datorită faptului că, părțile vătămate în cauză au confirmat că s-au adresat la polițistul de sector pentru a lua măsuri cu inculpatul, astfel că colaboratorii poliției au avut temei legal pentru a reacționa la acțiunile ilegale a inculpatului. Mai mult, partea vătămată Cornilova Liubovi a declarat, că a scris plîngere la poliție în aceeași seară, în drum. Faptul că părțile vătămate Lisnic D., Cornilova L. și Pascari N. au venit la domiciliul inculpatului în momentul apariției colaboratorilor poliției a confirmat că între acestea și inculpat au avut loc conflicte și că au fost adresări la poliție de la părțile vătămate.

Comportamentul agresiv al inculpatului și acțiunile sale ilegale au generat necesitatea curmării acestor acțiuni, precum și necesitatea aplicării cătușelor de către colaboratorii poliției. Declarațiile părții vătămate P. Popa și a martorului A. Bîcu despre opunerea de rezistență din partea inculpatului au fost confirmate prin declarațiile martorilor oculari sus indicați. Deteriorarea uniformei colaboratorului de poliție și declarațiile martorilor oculari, au infirmat versiunea inculpatului despre faptul maltratării sale după aplicarea cătușelor, nefiind prezentate în acest sens careva probe.

Totodată instanțele de fond și de apel au menționat că încălcările procesuale invocate de partea apărării nu și-au găsit confirmarea, fiind bazate pe presupuneri și purtînd un caracter declarativ.

Instanța de apel a constatat faptul că probele cercetate au format un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și au combătut argumentele acestuia, iar instanța de fond corect a statuat asupra vinovăției inculpatului, în afara oricărui dubiu rezonabil, deoarece acțiunile huliganice realizate de inculpat, au fost comise în prezența martorilor, în nemijlocita apropiere de casele de locuit, în stradă, precum și în ogradă, iar prin acțiunile sale inculpatul a produs o rezonanță socială considerabilă, tulburînd ordinea publică și buna desfășurare a relațiilor interumane.

Instanța de apel a mai considerat că la stabilirea pedepsei inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, ținîndu-se cont de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, și de circumstanțele cauzei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 05 ianuarie 2015 și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea condamnării inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu excluderea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În motivarea cerințelor sale, procurorul critică soluția instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei, deoarece acesta se caracterizează din punct

de vedere negativ, fiind anterior condamnat, nu a pășit pe calea corectării, a atentat flagrant la normele de conviețuire socială, încălcând grosolan ordinea publică, cu acțiuni de aplicare a violenței asupra persoanelor și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților ce curmă actele huliganice.

Autorul recursului indică și asupra faptului că în toate fazele procesului penal inculpatul a avut un comportament disprețuitor și batjocoritor în privința părților vătămate, astfel consideră, că instanța de apel n-a respectat raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

6.1. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recursuri ordinare de către inculpat și avocat în numele său, care au fost înregistrate la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depuse la 29 decembrie 2014 (prin poștă) și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea cerințelor sale recurenții invocă faptul că instanțele de fond și apel nu au apreciat corespunzător probele apărării, care indicau asupra nevinovăției inculpatului, precum și nu au atras atenția la un șir de erori procesuale comise de către organul de urmărire penală.

6.2. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de partea apărării, solicitând respingerea lor, deoarece argumentele asupra cărora se face referire în acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel și care nu și-au găsit confirmare.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7.1. Astfel, cu referire la recursul procurorului, Colegiul lărgit remarcă că din conținutul acestuia rezultă că ultimul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei.

În acest sens Colegiul lărgit indică că la stabilirea pedepsei instanța de apel și-a argumentat suficient soluția sa și a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevede, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în

baza căreia persoana a fost condamnată. Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul lărgit remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, **proporționale** cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Așadar, Colegiul lărgit consideră, că la aprecierea soluției de individualizare a pedepsei inculpatului, s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite și de persoana inculpatului, care cu toate că se caracterizează negativ, are la întreținere trei copii minori, considerîndu-se posibilă corectarea lui fără a fi izolat de societate. În acest sens Colegiul lărgit constată lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, invocate de către procuror.

7.2. Cu referire la recursurile inculpatului Bunin A. și avocatului în numele inculpatului, Colegiul lărgit constată că, de fapt, recurenții critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond și apel.

Astfel, rezultă că criticele formulate au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și căroră aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 5 al prezentei decizii, referindu-se la toate motivele invocate în apel, inclusiv de către partea apărării, motivare pe care instanța de recurs și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că hotărîrea atacată a fost verificată și în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu s-au identificat și alte motive care să ducă la casarea acesteia.

Totodată, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurenții numiți nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărîrii contestate, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărîrii instanței de fond, apoi

verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, la fel, constatându-se lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal lărgit constată că hotărârile instanțelor de fond și apel nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar asupra recursurilor în cauză urmează să pronunțe soluția prevăzută de la art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală – respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În temeiul art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei și de către inculpatul Bunin Alexandru Ilie și de avocatul Zavorotnîi Victor în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui **Bunin Alexandru Ilie**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 mai 2015.

Președinte	(semnătura)	Petru Ursache
Judecători	(semnătura)	Nadejda Toma
	(semnătura)	Ghenadie Nicolaev
	(semnătura)	Vladimir Timofti
	(semnătura)	Constantin Alerguș